

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ugrás a sötétbe.

Pécs, 1901. december 5.

Tegnap mondotta el szűzbeszédét az országgyűlésen **Vázsonyi Vilmos**, a fővárosi VI. kerület képviselője s a többi közt találóan mutatott rá arra a veszedelemre, a mely Magyarországon a szabadelvűséget fenyegeti a magát szabadelvűnek nevező pártnak ama magatartása folytán, hogy a választói jog radikális kiterjesztését oly konokul ellenzi.

Kimutatta, hogy a nyugot-európai szabadelvűség is annak a szellemnek köszönhető bukását, hogy a választói jog kiterjesztését ellenezte és a polgári középosztály ellenségeit képviselő pártoknak engedte át a választói jogban az agitációt. A belga szabadelvűséget is az döntötte meg, hogy a választói jog kiterjesztését az ottani szabadelvűpárt vezére, Fréres Orbán ellenezte mindhalálig; az osztrák szabadelvűség sirját is az ásta meg, hogy mindvégig ellenezte a néppel való szoros kapcsolatot.

Igy tesz a magyar szabadelvűpárt is, mikor az általános választói jogot még csak diskutálhatónak sem tartja s átengedi a választói jog kiterjesztésével való agitálást egy pártnak, a melyet reakcionáriusnak mondanak. A sötétbe való ugrásnak nevezik nálunk szabadelvű részről a választói jog gyökeres kiterjesz-

tését s két rémmel ijesztgetik a publikumot. Az egyik a nemzetiségi mumus, a melylyel a politikai kisdedeket szokták ijesztetni; a másik a szocialista mumus és ezzel akarják elodázni a választói jog kiterjesztését.

Pedig mindakettő csak üres frázis, ürügy arra, hogy az igazi népakarat érvényesülésének útját állhassák. Hisz a magyar nemzet halálos ítéletét mondaná ki az, aki azt állitaná, hogy a magyar nemzet a nemzetiségekkel szemben csak az erőszak eszközeivel tudja fentartani magát; mert a választói jog kiterjesztésének megakasztása nem egyéb, mint az erőszak eszközeinek továbbra való fentartása. A szocialista verseny veszedelméről pedig képtelenség Magyarországon beszélni, mikor ez a szocializmus fészkeit képező nyugot-európai államokat sem tartotta vissza az általános választói jog behozatalától.

Szell Kálmán Vázsonyi beszédére adott válaszában büszkén hivatkozott arra, hogy az ő regiméje alatt 25 százalékkal megszaporodtak a választók s így neki nem lehet joggal szemére vetni, hogy ő a választói jogosultság kiterjesztésének ellensége volna. De hát feledi, hogy a választók számának megszaporodása nem az ő érdeme, hanem az ellenzékeké, amely a paktumot csak azzal a kikötéssel fogadta el, hogy a választói törvénynek az a szégyen-

paragrafusa, amely az adóhátralékosokat megfosztotta a választói jogtól, eltöröltessék.

Nem kevésbé volt szerencsétlen Szell Kálmán hivatkozása Kossuth Lajos példájára, mint aki 1848-ban szintén nem hozta be az általános választói jogot. Mert ha Szell Kálmán olyan arányokban terjesztette volna ki a multhoz képest a választói jogot, mint ezt Kossuth Lajos tette 1848-ban, akkor ma már a csecsemőnek is lenne választói joga Magyarországon. Aztán valóban méltatlan egy Szell Kálmán államférfiui kvalitásaihoz, az ötven év előtti állapotokat a választói jog tekintetében a mostaniakkal vonni párhuzamba. Mennyit haladt azóta a világ! Az egész kontinensen óriási mértékben terjesztették ki a nép részvételét a politikai jogosítványokban, legtöbb államban már az általános választói jog alapjára helyezkedtek: csak Magyarország az, mely a félszázad előtti, az akkori viszonyoknak megfelelő mérték szerint osztja a politikai jogokat s még azt is dicsekedve merik felhányni, hogy a többet követelő ellenzék nyomására eltörölték a később keletkezett jogfosztó rendelkezést s visszaállították a választói jog terjedelmét az 1848-ban megállapított mértékben.

A mit megtett már a legtöbb kontinentális állam, sőt megtett még a minden egyébben oly nagyon követett Ausztria,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A mentő ötlet.

(Egy önkéntes naplójából.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Németből: **Ország Popi.**

— A hazugság igen rossz szokás, no aztán a katonáknál valóságos gyalázat. Ezt jegyezték meg magatoknak, ha talán egyik vagy a másik még a civil életből magával hozta e szokást.

Igy kezdte az őrmester ur az ő híres tanítását katonai erkölcsről. Előbb még jelentette a szolgálattelvő századosnak, hogy a csapat létszáma teljes, bár két altiszt még hiányzott. Ezek reggeli három óráig szabadságot kaptak és még ott pihentek az ágyban.

— Azért hát, mondom, jól meg köll határozni mi is az a hazugság. A hazugság az, ha valaki rosszat követett el és ámbár mindenki tudja, mégis oly buta azt mondani, hogy az másképp történt, vagy kifogásokat tesz és e mellett tizszer is félrebeszél — na ez keserves és katonához méltatlan eljárás. Ilyen esetben a katona kötelessége nyíltan és becsületesen az igazságot megmondani: „Igen kapitány ur, ezt én tettem!“ Vagy: „Ez én voltam!“ Ezt nagyon megbecsüli nála — hanem mégis bekerül a dutyiba.

Itt az őrmester ur széles, vörös arca mosolyra állott és arcunkon visszatükröződött az ő jókedve. Ekkor jött a két altiszt, azokat jól szemügyre vette, azután tovább folytatta:

— Természetesen, azért vannak olyan elhetetlen kutyák, a kik találnak még a bajból menekülőt, mit már más rendes halandó meg nem lát. Bár másképp is eshetett volna. Aztán egy kis „szeszt“ vesznek be, hogy bátorságukat növeljek. Nemde? De ezek a fejükkel játszanak. Mert ha rajt érik őket, háromszoros büntetést kell kiállaniok. Ezt csak tudjátok? Azonban, ha nem jönnek rá, úgy a kompánia sok disznóságtól megszabadul. Dejszen ha minden miatt a dutyiba köll kerülni, hát alig tarthatnánk tisztességes szolgálatot és a kaszárnyák helyett börtönöket építhetnének. Mert mind gyöngé és vétkező emberek vagyunk. Azért nem törődöm, csináljatok, a mit akartok, de vigyázzatok, ne kapjalak rajt benneteket. — Igy! Ez volna a hazugságról szóló fejezet. Ezt csak megértettétek valamennyien.

— Igenis, őrmester ur!

Egy filozófiai meghatározás sem volt előttem oly tisztában, mint a derék őrmesterünk világos előadása.

Igaza volt. Bátorság, és még valamivel több: pálinka kell. Különösen ha az ember már egyik lábával a katonai bíróság előtt áll és vajjon ki ne került volna még oda, ha katona volt! Ki ne jutott volna ebbe a kény-

serítő helyzetbe. Ezért jó a pálinka. Ha az ember veszélyben van, meg sem érzi annak nagyságát. — Ez elfogulatlanságot kölcsönöz. Mert jaj neked, ha egy kis sóhaj száll is el az ajkadról; elsápadsz, vagy vörös lesz az arcod a vizsgálat alatt, véged van.

Hála istennek, mi a lövőtéren, a kis házikóban eléggé elláttuk magunkat e lélekerősítővel. Buzgón jelöltem a kis céltáblákat. A mint a céllövészet befejeződött, néhány pillanat múlva a hadnagy ur az átlövő mesterrel a kis házikóba jött. Magukkal hozták a céltáblát.

— Ugyan mi történt? kérdeztem magamat. Talán biz' a gazemberek a lyukak kiszámításánál becsaptak és én magam nem vigyáztam eléggé?

— Ki, mindannyian, ide! Igy, őrmester, számlálja össze csak azokat a tizenkettőket, a miket parancs szerint löni kellett.

— Huszonhét hadnagy ur!

— Na csak számlálja össze most itt körben a táblán, hány lövés van!?

Az őrmester olvasni kezdte. Én figyelemmel néztem, mi fejlődik ebből. A hol a golyók, vagy pedig a legények ujjai nagyobb lyukat csináltak, erősen bizonygatta, ezen bizonyára három lövés is keresztül ment és négyet számított. Aztán úgy számította: tizenhárom és négy az tizenkilenc. Aztán körben a lövéseket tizenkettőnek számította, bár csak tizenegy volt, hanem oly féle fölvilágosítással szolgált, hogy a szélén mindenütt tizenkettő

azt Széll Kálmán még ma is a sötétbe való ugrásnak nevezi, mert „itt arról van szó, hogy az összes néprétegeket és pedig a különböző érdekeket, a különböző nyelveket, a különböző műveltségi fokon állókat egyszerre vigyük be és részesítsük a politikai jogokban.

Hát más államokban nem éppen így áll a kérdés és nem abban van a népképviselési rendszer lényege, hogy az összes néprétegek, a különböző érdekek, a különböző nyelvek és különböző műveltségi fokon állók vegyenek részt annak a képviselésnek a megalakításában, mely a kormányzattal befolyását van hivatva érvényesíteni a kormányzatban.

Hisz éppen ezzel adott igazat Széll Kálmán Vázsonyi Vilmos amaz állításának, hogy mai választási rendszerünk nem nevezhető népképviselésnek, hanem egyoldalú osztályuralomnak, mert maga Széll Kálmán ezt a meglévő választási rendszert azért mondta fentartandónak, nehogy az összes néprétegek vegyenek részt a népképviselés megalakításában, mert azt szörnyű veszedelemnek tartja, hogy a különböző érdekek, nyelvű és műveltségű elemei a népnek mind joggal birjanak a képviselő küldésre.

Ilyen okoskodással nem a mostani választási rendszer fentartása mellett, hanem az egész népképviselési rendszer eltörlése mellett lehetne érvelni. Mert ha a népnek csak bizonyos rétegeit vesszük föl az alkotmány sáncába s abból kirekesztjük a más érdekeket, más nyelveket, kisebb műveltségűeket: akkor az egész nemzet képviseléséről olyan értelemben, hogy az a nemzet összességének kifolyása, beszélni sem lehet.

Az ilyen népképviselés alakítása távolról sem lenne ugrás a sötétbe, mert azt tudja Széll Kálmán, tudták összes elődei a kormányon, hogy mi lenne ennek a folyománya. Az, hogy érvényesülne a

nemzet igazi akarata a törvényhozásban és ez első sorban is elsőpörné azt a rendszert, a mely a bécsi akarat előtti meghajlásban, állami függetlenségünk elalkuvásában, hazánknek gyarmati szolgaságba súlyosztásában leli kifejezését.

Ha az összes néprétegeknek az alkotmány sáncai közé való felvétele révén a nemzet igazi akarata lenne uralkodóvá a képviselőházban, akkor nem lehetne most se meghosszabbítani gazdasági lekööttségünket a közös vámterületnek az általános nemzeti közvélemény követelésével szemben való fentartásával.

Ezért nem szabad behozni Magyarországon az általános választási jogot, sőt még gyökeres választási reformot sem, mert ez egyszeriben végét vetné annak a hazugságnak, hogy a mai közügyes rendszer a nemzet akaratának kifolyása.

Morzsa a vidéknek.

Pécs, 1901. dec. 5.

(sz. gy.) Az állam 806,000 koronát fordít a színművészet támogatására. Ezt a következőleg osztja meg: — Budapest főváros 700,000 kor. Kolozsvár 40,000 kor. Vidék 66,000 kor. Egész nagy Magyarország tehát a tíz százalékát sem kapja annak az összegnek, mely a két budapesti műintézetnek jut. A fővárosnak óriási a közönsége, az idegen forgalma a pénze. Az emberek a fővárosba mulatni járnak s az ott lakóknak egy része könnyen keres, könnyen költ.

A főváros 700,000 lakosa és rengeteg idegenforgalma nem tudja ugy-e bár fentartani a két fővárosi műintézetet. Kell hozzá az állam zsebéből, a mindnyájunk zsebéből még 700,000 korona pótlék.

Hát mit gondolnak? Hogy akkor a szegény földöntipródo vidék a maga nyomorúságos viskóival, a maga krajcároskodó szegény intelligenciájával ugy el tudja tartani a reá eső 30 színházat, hogy összesen csak 66,000 korona segítségre szorul?

Mit ad a hatalmas főváros a színésznek? Semmit. Bérbeadja pénzért az egyetlen magaépítette színházat, a Népszínházat. A többi vagy magánvállalkotó, vagy az államé. Egyiket sem gyámolítja semmivel.

És mit ad a vidék? Épít nagy szegénységében is költséges színházi palotákat, fűti, világítja, ad évi segítségeket a fentartásra, mert tudja, hogy valakinek pótolni kell azt, a mit megadni a közönség gyöngé, erőtlen. De erején felül nem tehet ő sem, mert száz más közcél meríti ki pénztárát. A valamennyiünk zsebéhez, az államhoz kell tehát fordulnunk, nála van a mi pénzünk is. És az állam a maga fővárosának ad 700,000 koronát, az egész országnak pedig 66,000 koronát. Miféle gunyolódás vagy koldusalamizna ez? Miféle dolog az, hogy ezért az alamiznaért is lealázzák, megszegyenítik a városokat? Ugy kell nekik kunyorálni egy-egy morzsát a maguk színészetének évről-évre.

Türni tovább ezt nem lehet. Fogózkodjanak össze a városok és keressék meg a maguk embereit, a kik odafenn szószólóik lesznek. S ne kérjenek, hanem — türelemből kijött hangon — követeljenek. Verjék az asztalt és az ajtót.

A vidék színésze — mely pedig egyedüli fejlesztő ágya a színművészet fővárosi telepeinek is — elzüllik. Az az igazgató, a ki egyedül művészi vállalkozást akar vinni, a ki színészeket és színésznőket szerződött, azokkal művészi feladatokat igyekszik megoldani, ha éjt nappallá tesz is egész lelkes társulatával s ha pénzét, intelligenciáját, szaktudását, mindenét a tűzbe viszi is és hajnaltól éjszakaig a földet turja is igyekezetével, mindhiába: elvérzik a közönség támogatásának általános erőtlensége s a színészet utszéli gyomként burjánzó ezer ellensége között.

Olyan korhadtak a vidéki színészeti viszonyok vállalati szempontból, hogy azt senki sem hinné. Még a jóhírű vállalkozások tulnyomó része is olyan, hogy csak egy oszlopot kell kimozdítani bennük s halomra dől az egész cifra, festett alkotmány, melyet ezer foltozó hitel-kapocs és szög hátán szög tart valahogy össze.

Ennek az anyagi állapotnak következése az a sok rut kinövés, az a sok szeplő, mely a vidéki színészet arcukat visszataszítóvá kezdi tenni. Ennek következése az a színész-szocializmus is, mely a színészek tömeg-nyo-

van, nem is kell megszámlálni. Hanem azért még mindig hiányzott hét lövés, ezek nem voltak sehol.

— Hát hol maradtak ezek? kérdezett most engem a hadnagy ur.

Hidegvérrel mutattam a tábla közepén levő nagy lyukra, a melyen az őrmester már amugyis négy, vagy öt lövést átküldött.

— Valamennyi itt ment keresztül.

— Mind a hét ezen az egy lyukon.

— Igenis, hadnagy ur! Magam láttam, a mint átröpültek rajta. Jól vigyáztam.

A hadnagy ur hanyagul szalutált, hirtelen megfordult, ajkát összeszorította és mentében megparancsolta, hogy egy táblát tegyenek ki. Persze az ostoba ujoncok a hadnagy ur teljes meglepődésére és az én bossúságomra mindig melléje löttek.

* * *

Azonban vannak a katonaeletben helyzetek, a mikor sem a pálinka, sem a bátorság nem használ. Ha csak a véletlen, a hirtelen ötlet nem.

Ilyen állapotba jutottam én, a mikor már másodszor elaludtam a szolgálatot.

Első alkalommal nem vették észre. Elővigyázatos voltam, egész délelőtt nem mentem el hazulról és a midőn délután a kaszárnyában megjelentem, megtudtam, hogy a század két szakaszra volt felosztva. Az egyik fél gyakorlatozott, a másik meg lövöldözött. Mindegyik félnél azon hiszemben ringatóztak, hogy a másik csoportnál vagyok. Mind a két

részt meghagytam ebben a boldog hiszemben. Önkéntelenül felsóhajtottam: »Istenem, madár vagyok én, hogy két helyen is lehetek?«

Másodszor azonban ugyancsak a sarokba szorítottak. Az egész század reggel hat órakor kivonult a nagy gyakorlóterre és én nyolc órakor ébredtem föl.

Mit tettem, elhatároztam, megint ott-hon maradok és az Isten jószágára bízam magamat, majd csak kiment valahogy ebből a hinárból. De aztán mégis rábirt a lelkiismeretem, elindultam a kaszárnyába, hogy az őrmesternél jelentkezzem.

Talán eszembe jut valamilyen mentő gondolat.

— Nős, Ön is már itt van? Jó reggelt!

— Jó reggelt!

— Ugy-e bár beteg, uram?!!

— Igenis, őrmester ur.

— Hisz épen olyan színben van, meglátszik rajta.

(Olyan voltam, mint az élet.)

— Ugyan, mi a baja?

— Azt nem tudom. Majd az orvosi vizsgálatnál kitűnik.

— Én is hiszem. Tehát ön nehéz betegnek akarja magát jelenteni? Hát nem tudja ön, hogy a gyakorlat előtt, hat óra előtt kellett volna jelentenie?

— Nem tettem.

— Bizonyosan, mert még az ágyban feküdt.

— Igenis, de ajultan.

— Természetesen! Ajult ahhoz, hogy felkelhessen, mert Ön aludni akart. Egészen rendin van! Csak menjen az orvoshoz. Ön egészen oda van, halálosan beteg.

Az őrmester ezen guynyszavai tördőfésként érték és az uton csakugyan rosszul lettem. »Bár maradtam volna odahaza«, sóhajtoztam egyre.

Nagy kerülőt tettem, mig az orvos szobájához értem. Az uton folyton lestem a mentő ötletet. Tépelődtem, miként szabadulhatnék ki ebből a kátyuból.

Ott a konyha előtt tegnap még, mint parancsnok burgonyát hámozgattam. És ma...

Megálltam és sóhajtozva gondoltam arra a tegnapi hatalomra, a mivel a bundások fölött rendelkeztem. Azt az enyémnek nevezhettem és most talán örökké elvesztem...

Most ugyanazon a helyen egy nagy ruhakosár állt, tele tojással. Igézőleg hatott rám az a halvány szín.

Ugyan, mi volt az?

Egy törött tojáshejéből folyt ki a sárgája... A mentő!

Oh Istenem, micsoda csudálatos összefüggés van az egyes dolgok között!...

A tojás sárgája eszembe juttatta gyermekéimből a túlfájásomat, a mit ugy gyógyítottak, hogy meleg tejet és olajat főcsken-deztek be a fülcsövön.

Mohón a tojás után kaptam, két ujjamat belemártottam és annyira bekentem a fületem, hogy utóvégre is félig süketen, nem

mora szempontjából annyira indokolt, de az igazgatók helyzete tekintetében annyira igazságtalan.

A baj itt van: hogy a vidéki színészet jogos és méltányos vagyonát arányos állami segítyezésének százezreit elsikkasztja tőlük már évek hosszú sora óta egy hazug felfogás: az, mely a fővárostól, a fától, nem látja a vidéket, az erdőt.

Ez a sok százezer forint hiányzik a vidéki színésztől, ebben fekszik benn a ti jogos igényetek, vidéki színészet, ebben fekszik az emberfeletti bajlódások, igyekezetetek eredménye, vidéki közönség, ebben fekszik a te művészi követelésed örök deficitje.

Mind a hárman összefoghattok a szociális elégtelenség zendülésében s ha erőtlők és bátorságtok van: nem marad eredmény nélkül ez a jogos zendülés. Ezt fejtegetések az országkongresszusokon a színészet emberei, ne a Festetich ur felolvasásai felett tündöjdenek a soha ilyen nem hallott vidéki vicispánok és egyéb jóakaró intelligenciák. A vidék — zendüljön fel!

Hirek

Pécs, 1901. dec. 5.

Naptrend 1901. december 6-án.

Naptár: péntek, dec. 6. — Róm. kath.: Miklós. — Prot.: Miklós. — Görög-kei. (nov 23.) Amfilok. — Zsidó: Kiszlev 25. — Nap két 7 óra 18 perckor; nyugszik 3 óra 51 perckor. — Hold két 1 óra 36 perckor éjjél; nyugszik 1 óra 20 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőszűnyedés, helyenkint csapadék várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Színház: Szeyer Ilonka vendégfelléptével: „Iker”, operett, itt először.

— **(Értekezlet a megyei tisztújítás tárgyában.)** A vármegyének körülbelül 40 bizottsági tagja a főispán meghívása folytán ma délelőtt 10 órakor értekezletre gyűlt egybe a vármegye székházának közgyűlési termében, hogy a küszöbön levő tisztújításnál egyes állásokra, különösen pedig a megürülő alispáni s esetleg főjegyzői állásra való jelölés tárgyában bizalmas eszmecserét folytassanak s megállapodjanak. A főispánt ez értekezlet egybehívására az az in-

hallottam a saját hangomat. Pedig eleget sóhajtoztam örömben a nagyszerű ötlet fölött.

Csaknem repültem az orvoshoz.

Az kételkedő tekintettel végig mért. Mondhatom, nem a legjobban esett ez a fogadtatás.

— Hiszen ön oly nyugodt arcot vág, már előre örül, hogy a kórházban lustálkodhatik.

Csaknem bambán, merev tekintettel bámultam rá. Minden az ügyes játéktól függött.

— Nem, jelentem alásan, orvos ur. De . . . ép az imént hallottam az angyalokat az égben fütülni . . .

Erre aztán nagyot bámult az orvos. Nem jutott szóhoz és úgy látszott, tanakodott, ne vizsgálja e meg elmémet, vagy ne csukasson e be tüstént a dutyiba határtalan szemtelenségem miatt. Magamnak is elállt a lélekzetem ilyen merészség fölött.

Hanem az orvos ur nem jöhetett rendes megállapodásra, legalább úgy láttam rajta

— Hisz ön nagyon vig beteg, dörmögött egyet. Mi a baja?

— Nem tudom orvos ur. Ugy zug és zakatol a fejem akárcsak szétrepedne. Nem tudok gondolkodni, nem is hallok rendesen . . .

— Ugy, nem hall jól? Nő . . . nemde?

A gondolatjelek alatt, miket az orvos beszédébe illesztettem, egy kukkot sem hallottam, egész süket voltam. Megvallom, a fé-

tenció vezérelte, hogy a kijelölésre nézve a megye közönségének óhaja fölött tájékozást szerezzen, mert a tisztikar a közönség érdekeit lévén hivatva szolgálja, szükséges, hogy már a kijelölés körül is a közönség befolyása érvényesüljön. *Simonfay* János a kijelölésre vonatkozólag — mint halljuk — korainak tartotta még a megállapodást, mert még a pályázati határidő sem járt le s így az előzetes megállapodás esetleg elriasztana a pályázástól olyanokat, akik tán legjobban megfelelnek a kívánalmaknak. Különösen az alispáni állásban olyan egyént óhajtana látni, a ki a megye önkormányzati elve által teljesen át van hatva és kellő függetlenséggel is rendelkezik, hogy ezt minden irányban megvédje. A tisztújítást különben úgy óhajtana megejteni, hogy abból a vármegyének újabb megterhelhetése ne származzék. — Az értekezlet azonban értesülésük szerint belement a személyi kérdésbe s abban állapodott meg, hogy az alispáni állásra pedig *Stenge* Ferenc dárдай főszolgabíró jelöltessék. Az ekként megürülő főbírói állásra az értekezlet az eddig jelentkezettek: *Forray* Valér és *Jilly* Viktor szolgabírákat és dr. *Rech* Dezső t. b. főjegyzőt egyaránt alkalmasnak ítélvén, mindhármuk jelölését ajánlotta — A többi főbíróra nézve az az óhaj nyilvánult, hogy azok — a mennyiben a közgazgatás érdeke, vagy az illető járásnak a közérdek által támogatott óhaja nem ellenzi — az eddigi helyekre jelöltessenek. Ezzel az értekezlet negyed 12 órakor véget ért.

— **(Az állandó választmány ülése.)** Baranyavármegye állandó választmánya folyó évi december hó 9 én délelőtt 10 órakor, a vármegyeháza közgyűlési termében ülést tart, melyen a folyó évi december hó 12 én tartandó rendkívüli közgyűlés tárgyszorozatát készítik elő.

— **(Kinevezés.)** *Fejérváry* Imre báró főispán *Tichy* Ferenc dr. városi első aljegyzőt, tiszteletbeli főjegyzővé nevezte ki. E kinevezésben tényleg az érdem elismerését látjuk, mert *Tichy* Ferenc dr. a város tisztviselői karnak egyik legbuzgóbb s legszorgalmasabb tagja, ki nem csak fáradhatlan munkássága,

lelem érzete fogott el. Ha az orvos észreveszi, elvesztem. Félttem, arcom elárulja az örömet, hogy az orvos milyen hűen, lelkiismeretesen kezd vizsgálni.

— Szenvedett már fülfájásban azelőtt is?

Felidéztem emlékeimet s a meleg tejre és olajra jutottam.

Az orvos nevetett.

— Nem csoda, ha még megmaradt valami belőle! Na majd jól megvizsgáljuk. Természetesen, kiáltott egészen elragadtatva. Ni, hiszen itt folyik . . . már kifolyt a fülkagylón. Ideje volt, hogy hozzám jött. Ezt már régebben észrevehette volna. Ha előbb jelenti, már rég meggyógyult volna.

Több-féle orvosságot irt elő, elmagyarázta, hogyan használjam, aztán megígérte, ma még elküldi az alorvost, egyuttal tizennégy napi pihenőt rendelt . . . Ugy mondta, le kell feküdnöm.

Boldogan tértem vissza az őrmesterhez.

— Nő mi az? . . . láttam, ezt kérdezték azok a ravasz szemei.

— Tizennégy napi nyugalom, tüstént le kell feküdnöm.

— Mi — i — i — it?

Azt gondolta, már sarokba szorított.

— Ugyan hol a baj?

— A fülemben.

— Igen, a fülemben? Tudja mit? Az orvosnak csak a tüle mögé kellett volna néznie, ez lett volna a helyes dolog. Na, de nem törődöm veled.

hanem képzettségével is érdemeket szerzett a kineveztetésre.

— **(Új utbiztos.)** Baranyavármegye főispánja a közelmúltban a hegybáti járás megüresedett utbiztosi állására *Girtl* Mihályt helyettesítette. A főispán a helyettesített utbiztost tegnap ez állásában véglegesítette.

— **(Gyilkosság a járásbírósnál.)** *Sztankovich* György baranyavári vályogvető-cigányt a minap elhagyta a vele 35 év óta vadházasságban élő *Kovács* Babi. Az asszony három gyermekével a szlavoniai Novi-Jankovára szökött, hol egy másik cigánnyal állt össze. *Sztankovich* utána ment s olyan jelenetet rögtönzött a faluvégen, hogy a hatóság familiástól együtt hazatoloncoltatta. Utközben elfogyott a pénz, s a vén cigány úgy segített magán, hogy öt éves kis leányát 5 koronáért eladta. Dárdán keresztül vitt az utjok hazafelé s itt az asszony be-
menekült a járásbíróshoz, hogy *Sztankovichot* följelentse. A cigány utána szaladt s el is érte a folyosón s az ott várakozó emberek előtt kétszer hasba szurta a szerencsétlen asszonyt. A dühöngő cigányt nagynehezen megfékezték s megkötözve szállították be a pécsi kir. ügyészséghez. Az asszonyt az eszéki kórházban ápolják.

— **(Fejérváry miniszter és unokái)** Ritka bájos és érdekes hangversenyben fog gyönyörködni f. hó 8-án, meg a következő vasárnap a szegedi művelt közönség. Ott lesz *Fejérváry* Géza báró honvédelmi miniszter is, ki pusztán azért megy le erre a szórakozásra, mert az ő két bájos fiatal unokája, a két *Gerlicy*-baronessz is játszanak a jótekonyság tiszteletére, a mit a szegedi Fehér-kereszt szolgál. *Gerlicy* Ferenc báróné a szegedi Fehér-kereszt-egyesület védnöknőjének gyönyörű két leánya, *Elsa* és *Margit* bárókisasszonyok is közreműködnek ugyanis a jótekonycélú szimfonia-hangversenyben. Azt mondják, mind a ketten művészi képességgel vannak megáldva és édes

Nem is volt más hátra az őrmesternek, minthogy főlebbvalója parancsának alá vesse magát. Magam is csaknem kétségbe estem. Tizennégy nap előtt semmi esetre sem szabadulhatok meg a kórházból.

Azonban az én fülfájásom, kívánom, még sokaknak hasznára váljék.

A mint a század vissza érkezett a kaszárnnyába, az őrmester jelentette nehéz betegségemet. — Aztán egy hosszú beszédet tartott a katonáknak, hogy ugyancsak vigyázzanak magukra, nehogy meghüljenek. Ime, itt az önkéntes . . . hűlés következtében visszakapta régi fülbaját és most legalább tizennégy napig elmulasztja a szolgálatát. Azért, ha valaki rosszul érzi magát, lépjen elő, hogy pár nap alatt meggyógyulhasson, nehogy nehezebb beteg legyen.

Ha az őrmester nincs ott, bizonyára előlép a télszázad. Hanem amint fenyegető tekintetét meglátták, a legtöbbnek bátorsága az inába szállott. Azonban négy vakmerő gyerek oda se hederített az őrmester villogó tekintetére és rejtentően mogorva arcára, hanem egész nyugodtan kilépett a sorból.

Igy mondta ezt el este az ápolóm.

— De — folytatá, — különben az egész gyakorlat csak gyerekjáték. Hanem az az ideoda-huzódózás, az a folytonos fegyvergyakorlat még most is megfékszi a gyomromat!

anyjuk híres szépségének viruló másai. A miniszter nagypapa pedig megígérte, hogy ő is meghallgatja a két kedves unoka szegedi jótkönyvcélú játékát, az első nyilvános szereplésüket.

— **(Részegen a halálba.)** A pálinkának már ismét áldozata van *Herz* István n. mároki lakós személyében, ki a napokban berugva igyekezett hazafelé. Alig ért azonban haza udvarára, midőn hirtelen rosszul lett, összeesett s néhány perc múlva meg is halt. Mint a megejtett orvosi boncolás konstatálta, *Herz* Istvánt a nagy mérvben élvezett pálinkától agyszélhűdés érte.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A »Nyomjai kath. ifjúsági egyesület« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(A magyar címer a gyufán.)** A m. kir. miniszterelnök *Reisner* Ádám eszéki gyufagyárosnak a magyar korona országai egyesített címerének használhatóságát, az 1883. XVIII. t.-cikk alapján megengedte.

— **(Elfogott sikkasztó.)** *Széli*g Antalt, a ki Kanizsáról, a hol a temetkezési egyesület igazgatója volt, megszökött, miután előbb hamisított okmányokkal több ezer koronát elsikkasztott, ma a fiemei rendőrség letartóztatta és elszállította Kanizsára. Széli-gnél csak egy pár korona volt.

— **(Küldöttség a miniszternél.)** Dráva-fok és Endrőd községek képviselőtestülete nevében *Olay* Lajos országgyűlési képviselő vezetésével *Lukács* László pénzügyminiszternél dohánytermelési engedelmet kért egy küldöttség. A miniszter megígérte a kérelem jóakaratu támogatását.

— **(Lesz jogászbál.)** Még a mult héten városszerte elterjedt a hír, hogy nem lesz az idei farsangban jogász-mulatság. De bizony lesz. Lesz a táncoló ifjúság öröme, nemcsak táncmulatság, hanem fényes bál a Nemzeti Kaszinó termeiben. — Ma délután ebben az ügyben jogászyűlés volt, a melyen egyhangulag kimondták, hogy a Jogász-Segélyző-Egyesület javára 1902. január tizenegyedikén jogászbált rendeznek. E jogászbál lesz az idei farsang első bálja, mely bizonyára mind erkölcsileg, mind anyagilag fényesen fog sikerülni, a miről! garanciát nyújt a rendezőség, élén *Piacsek* Emil segélyzőegyleti elnökkel, aki egyuttal a bál elnöke is lesz. A bálanyára vonatkozólag még nem tudunk bizonyosat írni s csak egy-két nap múlva tudunk erre nézve hírt adni, míg eldől, hogy elfogadják-e az, a kit erre fölkérnek.

— **(Mibe kerülnek a címek és rangok?)** A magyar cím és rangok után, a mennyiben azokat a felség nem díjmentesen adományozza, a következő illétékek járnak: Az udvari tanácsosi cím és rangért (jellegért) jár 42,000 korona, pusztán a címért 2500 korona, királyi tanácsosságért 1050, asztalnokságért 315 korona. Püspöki cím után 1260, apáti cím után 840, a kanonoki cím után 310 korona. Nemességi rangok után jár a grófi rangért új családnak 10,500 korona, a réginek 6300 korona, a bárói rangért új családnak 6300 korona, a réginek 4200, a nemességért 3150 korona. A díj valamennyi hiányzó fokozat után fizetendő úgy, hogy ha nem nemes grófi rangot nyer, nemcsak grófi hanem bárói és nemességi díjat fizetni is kö-

teles. A Mária-Terézia-rend vitézei a báróságért nem fizetnek s katonatisztek csak a díjak felét fizetik. Díjfizetési kötelezettség alá esnek a címerek egyesítése 1575 korona s a nemesi előnév adományozása 630 korona. A Szent István rendért jár: a nagykeresztért 300, a középért 200, a kis keresztért 100 arany.

— **(Érdekes lelet.)** A mult héten a Schaumburg Lippe uradalom idahofi pusztáján a béresek répát takargatván, ásás közben mintegy két lábnyi mélységben egy bronz táblára akadtak, amely hatvan centiméternyi magas és negyven centiméter széles és amely Dalmatius római császár emlékét örökíti meg. — Dalmatiust, aki nagy Konstantin római császár unokaöccse volt, annak jutalmául, hogy Cyprus szigetén egy veszedelmes felkelést leverte, a rómaiak császárukká választották meg. Dalmatiust 337. K. u. Konstantinápolyban saját hívei gyilkolták meg.

— **(Kisatonák bálja.)** A m. kir. pécsi honvéd hadapród-iskola 1902. évi január hó 25 én saját helyiségeiben bált rendez.

— **(Apa a fia ellen.)** *Molnár* Ferenc, szőlő-utca 17. szám alatti lakós, beteges, öreg ember, ki úgy látszik, nem a legjobb egyetértésben él a családjával. Tegnep este annyira vitte aztán, hogy *revolvért fogott a fiára és leakarta löni*. A fegyvert ki csavarták a kezéből s őt magát felkisérték a rendőrségre. Kihallgatásakor azt vallotta, hogy ő nem akarta lelőni a fiát, csak rá akart ijeszteni. Azonban kitűnt róla, hogy *ellopta a fiának egy arany gyűrűjét, azt zálogba tette s az így szerzett pénzen vette a revolvért*. A vizsgálatot folytatják ellene.

— **(Szabályrendelet az erkölcsösségről.)** A prostitúció megrendszabályozását célzó szabályrendelet tervezet — mint értesülünk — végrevalahára elkészült. Most kitűzték a tárgyalását s szombaton folyó hó hetedikén délelőtt 10 órakor a körendészeti és közegészségügyi bizottság együttes ülésében fogja a tervezetet tárgyalás alá venni.

— **(Megégett gyermek.)** Tegnep este megjelent számunkban közöltük, hogy a szőlő-utcában *Schmidt* Andrásnének otthon egyedül hagyott hároméves kis fia a tűzhelynél megégett. A kis fiut bevitték a kórházba, a hol most élet-halál közt lebeg. Állapota reménytelen, mert melle is egészen összeégett s pár napig van csak remény még életbenmaradásához.

— **(Pécs és Bécs.)** Érdekes küldeményt kapott ma a pécsi rendőrkapitányság. Bécsből jött a hivatalos levél, megcimezve németül. A tartalma azonban egy magyar átirat volt, melyet a pozsonyi rendőrkapitány Bécsbe intézett. A jámbor bécsi sógorok azonban úgy látjuk, még most is abban a véleményben vannak, hogy magyar hatóságnak németül kell velük levelezni; mert egyszerűen nem hitték el, hogy a megkeresés magyarul lévén írva, Bécsbe szólhat s lefordították Bécsre Pécsnek, Fünfkirchennek s elküldték a pozsonyi levelet Pécsre. Persze a pécsi rendőrség nem intézhet el egy Bécsbe szóló megkeresést s ezért visszaküldik Pozsonyba. Onnan majd ismét átirnak Bécsbe s bizonyára most is magyarul. Legfelebb Bécs mellé tesz oda, hogy »Wien« s így a furfangos bécsiek sem Bécsre Pécsre, sem Wienre Fünfkirchennel nem keverhetik össze.

— **(Halálozás.)** *Schwartz* Emánuel pécsi lakós, tegnap reggel hat órakor hatvan-négy éves korában elhunyt. Az elhunyt tetemét ma délután öt órakor szentelte be *Perls* Ármán dr. főrabí s azután elszállították a holttestet Bezedekre, hol az ottani családi sírboltba fogják folyó december hó 8-án örök nyugalomra helyezni. *Schwartz* Emánuel halála a pécsi Wertheimer és Justus családokat is gyászba döntötte.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tetteye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 5 én reggel 6 órakor a tetteyi viztartóban 1000, az ellentartóban 650 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 605 köbméternek találtatott.

— **(Skarlát Szegzárdon.)** Szegzárdon kétszáz gyermek fekszik skarlátban. A mióta a járvány pusztit, körülbelül ötven gyermek meghalt skarlátban. A népiskolában már régebben szünetel az előadás s most két hétre a főgimnáziumot is bezárták.

— **(Kigyuladt háztető.)** Hercegszöllősen tegnap reggel kigyuladt *Medvés* József odaváló gazdálkodó háza, szerencsére azonban sikerült a házbelieknek a tüzet idejekorán eloltani. A tűz onnan keletkezett, hogy egy az udvaron álló üst alá tüzet raktak, s mikor leemelték az üstöt, a lángok oly magasra csaptak, hogy belekaptak a ház tetéjébe.

— **(Véres boszu.)** *Bors* Dániel és *Mucht* József falusi legények már huzamosabb idő óta hadilábon éltek egymással, mely ellenségeskedésnek az volt az oka, hogy *Mucht* egy izben becsületsértés miatt panaszt emelt *Bors* ellen. A napokban itélkezett ez ügyben a pécsi kir. járásbíró, mely *Borst* elmarasztalta. E fölötti dühében aztán a legény tegnap megleste panaszlóját s egy konyhakessel feléje szurt. A szurás azonban szerencsére csak bal felső karját érte a legénynek, kinek sebe azonban így is eléggé súlyos. A dolog természetesen ismét a bíróság elé kerül.

— **(Vert ezüst disztárgyak és iparművészeti áruk)** ritka műizlésű disztárgyak és rendkívül pontosan járó bámuatos finom és praecisen járó órák láthatók *Schönwald* Imre műórás és ékszerész kirakátaban és üzletében. — Igazán el lehet ezen tárgyakra mondani, hogy az ötvös művesség remekei, úgy a mint azok Páris, London legelső ötvöseinek műterméből kikerülnek, hirdelve a modern izlést és a művészi forma tökélyét. És ezek a disztárgyak mind ezüstből és tiszta aranyból vannak, ebből a szép és hazánkban oly népszerű fémből, különösen az ezüst, melynek az utóbbi időben beállt árhanatlása nagyon megkönnyíti a beszerzést, gyönyörű valódi ezüst étszerkészletek, gyümölcstartó állványok, gyertyatartók, szivarkasetták, kelyhek, kecses és nemes izlésű arany női láncok, ritka-művű zománczott és drágakövekkel ékített női órák, szolid kivitellű, legjobb járásu uri órák, melyek a legtökéletesebb szerkezettel vannak ellátva, a legegyszerűbb és a legdrágább művészi kézi munka eredménye; van közöttük 1—2—4 ezer forintos disztárgy is, de vannak egészen olcsók is, melyek szintén kifogástalan minőségűek, mindenki látni, apróra megvizsgálni akarja e gyönyörű kiállítású tárgyakat és a ki teheti,

bizony nem állhatja meg, hogy ne vegyen belőlük. — A ki tehát a szépnek barátja és az iparművészet iránt érdeklődik, az tanulmányozza e kirakatot, ilyen szép dísz tárgyak úgy sem voltak még eddig közszemlére és oly jutányos árak mellett megvásárlásra kitéve.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. dec. 5. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 771.3 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 1.6 °C.

> maximuma: 7. °C.

> minimuma: - 1. °C. } tegnapi.

Párányomás: 3.8 mm.

Relatív nedvesség 75. %

Felhőzet: 2° Cum SE.

Szélirány s erő: N. 2. —

Csapadék 24 órai: 0. —

Száraz, hideg, derült szeles i. v.

Dr. Öirei

Művészet, irodalom

Szinészek büntetése.

Az országos és vidéki színészet fejlődése örvendetes módon halad előre, az intéző körök felébredve káros tespedésükből, tanujelét adják annak, hogy végre belátták a színészet organizációjának feltétlenül szükséges voltát s ama fontosságot, melyet művészi szempontból a sajtó már régóta tulajdonított a magyar színészetnek.

Természetes, hogy a végleges rendezéshez, hogy az teljesen megfeleljen ama célnak, melynek elérése érdekében az intéző körök azt megkezdették, nem lehet elegendő csak nagy vonásokban szini-kerületek, szövetségek alakításával rendezni e nagy fontosságú ügyet, hanem minuciózus pontossággal a részletekben is tenni kell valamit, tenni az egyén érdekében, melyből a színészek nagy korporációja alkotva van, mert okvetlenül laza az a tömeg, melynek alkotó részei betegek. Szóval az organizáció tényét bele kell vinni az egyes szintársulatok beléletébe is.

Azért most midőn éppen javában dolgoznak a színészet rendezésén, ama régi elv-nél fogva, hogy: „addig üsd a vasat míg meleg” felhasználjuk az alkalmat, hogy rá mutassunk egy a színészeti törvényekkel megállapított oly szokásra, mely nemcsak, hogy fölötte káros a színészekre, tehát az egyénre s így bontó hatása a tömegre, hanem a modern kor felfogása szerint nem állhat meg a humanitás szempontjából sem s ez a *szinészek büntetése*.

Ma még ott tartunk, hogy a színész a „fegyelem” kedvéért állandóan az érzékeny pénzbüntetésnek van kitéve, még pedig oly arányokban, hogy néha bizony teljes havi-fizetése rámegegy büntetésekre.

Büntetik a színészt a próbákról való el-késésért, büntetik ha a szinpadon van, de bármely okból próbaközben jelenéséről csak percekkel is lekésik, büntetik derűre-borura percekre kiszámított elég magas összegekkel, fizetésének egy-két harmadrészére, sőt néha egész havi gázsira is bizonyos »fegyelmi« megtorlás alá eső vétségeikért, melyben itélkezni a »szinházi törvényszék«-nek autonóm joga, fellebezési jog nélkül. S ezeknek az egybegyűlt büntetés összegeknek felét a színészek nyugdíjgyesülete, felét a *szinigazgató* kapja, s még az

a méltányosság sincs meg, hogy a nagyobb összegű pénzbüntetéseket havi részletekben vonják le a színészekről, hanem az igazgatóság, a büntetés kiszabásának hónapjában teljes összegében levonja a kiszabott büntetéspénzeket.

A színészet körében benfentes emberek jól tudják, hogy nem kell valami óriási képzelőtehetség ahhoz, hogy megtörténjék, miszerint egy színész vagy kardalnok (kikre szintén áll ez a drákói törvény) egy hónapban ne kapjon fizetést, mi igen könnyen előfordulhat, vagy ha kap is pénzt a kezére, de a büntetések folytán oly csekély összeget, mely alig jöhet számításba, vagy arányba azokkal a fizetési kötelezettségekkel, melyek havonta egy színész vagy kardalnok vállaira nehezdednek.

Nem hiszszük, hogy léteznék oly szinigazgató, ki társulata tagjainak létjogosultságát el akarná vitatni, tehát a színészeket vagy, hogy a példa még világosabb legyen a jóval csekélyebb fizetésű kardalnosnak, abban a hónapban is meg kell élnie, amelyben kényszerítve adakozott a nyugdíjgyesület céljaira és az igazgatójának büntetések címén. Természetes, hogy szükségleteit ilvenkor kölcsönökből igyekszik fedezni, vagy ha ezt szerezni nem tud, hát egyáltalán nem tesz eleget fizetési kötelezettségének s ekkor aztán jön a jóval nagyobb fontosságú erkölcsi momentum, amelytől fogva kétes egzisztenciájú embernek tartják a színészt, ki fizetni nem akar!

Voltak rá már szomorú példák, hogy egy egy ilyen agyonbüntetett színész, vagy kardalnos kénytelen volt könyöradományokból tengetni életét. Nos és tán nem kell hozzá Socratesnek lenni, hogy belássuk azt, mennyire aláássák az ily dolgok az egész színész testület reputációját!

A szinigazgatók — bármikor kerül szóba a büntetések ügye — mindenkor azzal véde-

Bielastolbyban nagyon ritkán fordul meg, mert nem igen kereste fel Koretzkyékat. Most is csak véletlenül hozta erre az utja. Ordinzoff Elene grófnőnél ebédelt s visszatérőben beköszöntött Koretzkyéhoz is.

Mikor Nádiának bemutatkozott az új vendég, a leány nagyon kimérten fogadta. Utálta a mesterségét, mely célul tűzte ki neki a szabadság üldözését, a kémkedést.

— Megint csak a parasztmozgalomra került a beszéd sorja.

— Mit gondol — kérdezte a békebíró az államügyészt — lesz foganatja a lázító felhívásoknak?

Boroffsky félelmetesen mosolygott.

— Elég anyagot gyűjtöttek — felelte elgondolkodva — hogy nagy tüzet gyujthassanak. Ki tudja, mire virradunk? A mi feladatunk egyelőre az, hogy az égő gyufát oltsuk el, mielőtt a ház lángba borulna.

— Mondja csak államügyész ur, soha sem érzett még szánalmat valamelyik vádlott iránt? — kérdezte Nádia.

— A szánalom nem vág a mesterségembe — felelt Boroffsky.

— Mindjárt gondoltam — kiáltott föl a leány. — Hiszen az ön köselessége az üldözés. És azt is tudom, mennyire buzgólkodik nemes hivatása teljesítésében.

— Téved, kisasszony. Ön valóságos vérebnek tart engem, ugy-e bár? Pedig higgye el, a legcsekélyebb el-lenszenvvel sem viseltetem azok iránt, a kiket a törvény nevében üldözök.

— De a hidegvérűségével még kegyetlenebb, mintha boszá vezetné!

— Megbocsásson uram — szakította félbe a szavait Koretzkyé — Nádia kisasszony az én házában lakik, az én felügyeletem alatt él, azt hiszen ez teljesen elég.

— Tudjuk, tudjuk, — felelte a kapitány alázatosan. — Nem is merészkednénk kételkedni a nagyasszony elveinek megbízhatóságában, hanem a kisasszony még olyan nagyon fiatal . . .

— Mondtam már, hogy én vagyok a gyámja.

— Persze, persze, hogy így van, de azért mégis lesz szives ön egy kis tanuságot arról írásban adni, hogy a kisasszony ezentul semmiféle összeköttetést sem tart fenn.

Koretzkyé villámló tekintettel mérte végig.

— Elég a szavam, uram. Feltétlen bizalmat követelek. Most pedig, ha megengedi, megkínálom egy csésze teával . . .

A kerületi kapitány savanyu arccal szabadkozott s gyorsan eltávozott.

Alig csukódott be az ajtó mögötte, Nádia lépett Koretzkyé elé s térdre rogyva könyörgött:

— Bocsásson meg, édes néném, hogy ma reggel olyan illetlenül viselkedtem veled szemben, kergess el, kergess el, mindent hallottam a szomszéd szobából.

— Nem édesem, dehogy is üzlek el! — felelte határozott hangon Koretzkyé — megígérttem atyádnak, — hogy a saját gyermekemnek tekintelek és a szavamnak állok minden körülmények között. Hanem fogadj meg valamit Nádia. Tudod már, mit gondolok: hogy se levelet, se üzenetet ne küldj . . . Hiszen hallottad, mit mondott a rendőrkapitány? Értesz engem ugy-e?

keztek, hogy a fegyelem fenntartása végett szükségesek ezek a nagyszabású büntető műveletek. Őszintén szólva, nem fogadhatjuk el a szinigazgatók eme védekezését. Nem pedig azért, mert a magyar színészet, há' Istennek, nem áll már azon a régi jó időkre emlékeztető, nem épen magas nívón, hogy bármely jó szavaló suszterlegény, vagy széphanu kádár-inas »beállt« színésznek. Tekintsünk végig a szintársulatokon, s mindenütt intelligens, önértékes embereket találunk a szinpadon, s ha kerüli közöttük még ma is olyan, ki talán erkölcsi szempontból lazább nézeteket vall, azoknak fékentartásáról mindenkor gondoskodnak a többiek.

Ily körülmények között tehát tökéletesen elegendő lenne, ha a fegyelem megóvása céljából az első mulasztásért tíz, a másodikért husz s a harmadikért harminc korona pénzbüntetéssel sújtanák a színészeket, s inkább adjon a színházi törvény jogot az igazgatónak a javíthatatlan rendbontók szerződéseinek felbontására, minthogy megfoszszák a színészt a tisztességes megélhetés lehetőségétől. Ne keményen sújtó karikás ostor legyen a fegyelmi büntetés, hanem oly eszköz, mely a színész önértékét ébresztsze fel, ne a büntetés összegének nagyságával sújtson, hanem elegendő legyen már az a nyugtalanító tudat, mely önértékében bántja az embert, hogy egyáltalán rászolgált a megbüntetésre, s ezt jövőben kerülje.

Lehet, hogy az általunk feljárnított módokat a direktorok mosolyogva, tulságosan »ideális«-nak fogják tartani, de szerény véleményünk szerint csakis ily eszközökkel lehetséges a színészet gyökeres rendezése, egy szerves egész alkotása, egészséges alkotórészekből s ha ez talán — a mit kötve hiszünk — a jelen viszonyok között sem volna az egyénekre tekintettel kivihető, úgy még mindig

itt van eszközül a szigorú purifikáció, mely elvégre is kell hogy jobb viszonyokat teremtsen.

Az a pénzbüntetési törvény azonban, mely élénken emlékeztet Torquemada korának irquiziószerű szigorára, mely nem büntetés, hanem szinte fosztogatás, sokaig már nem tarthaja fenn magát s bizony jó lenne a gyökeres orvoslás szempontjából is mielőbb tárgyalás alá venni e »törvény« re-
vizioját!

○ **Szoer Ilonka betegsége.** *Szoer* Ilonka, a kitűnő primadonna tegnap este 8 órakor érkezett városunkba és a »Hajó« szállodában foglalta el lakását. Az éj folyamán oly rosszul lett, hogy hirtelen orvosért kellett küldeni, betegsége javult ugyan, de azért még mindig oly gyenge állapotban van, hogy ma este a legjobb akarat mellett sem léphetett fel. A mára hirdetett előadás helyett rendez helyárrakkal a »Titkos rendőr« című kitűnő vigjáték kerül színre, melynek csak nemrég oly nagy sikere volt színházunkban. A »New-York szépe« előadása hétfőn, december 9-én lesz megtartva *Szoer* I. k. a. felléptével és a már előre váltott jegyek ezen előadásra lesznek érvényesek. — Holnap *Szoer* I. k. a. első felléptével »Az ikrek« Audran új operet-téje kerül színre.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb elküldeni.

Folyó szám 70. Idénybérlet 70. Páros bérlet,

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, december hó 6-án:

Szoer Ilonka a Magyar Színház énekművésznőjének első vendégfelléptével:

Ikrek.

Operette.

Személyek:

Boniface, gazdag normandiai bérlő	Nádasy József
Gaudichard, vendéglős	Pesti K.
Gontran de la Tourette, hadnagy	Mezey Andor
Robert Dechamps, barátja	Kozma Pista
Beauvisage báró, bankár	Kardos A.
Bechampe, birtokos	Szilágyi A.
De la Tourette, márkis	Vágó Béla
Clara Gaudichard) Cecile Gaudichard)	ikertestvérek : Szoer Ilonka
Catherine, Boniface felesége	Szirmay Olga
Gaudichardné	A. Nagy Vilma
Manon, Clára barátnője	Staud Margit
Colette de la Tourette	Acél Szidi
Therese de Saint Clari	Csige Ilonka
Mariette	Pataki Vilma

Szoer Ilka második vendégfelléptével:

Bőregér.

Nádia reszkető hangon mondta:

— Esküszöm, hogy nem teszek semmit az akaratod ellen.

NEGYEDIK FEJEZET.

A kastély ebédlőjében pontosan négy órakor délután ültek asztalhoz. Ritkán hányzott a vendég mert tudták, hogy szívesen látnak minden jóbarátot hivatalosan is, Most Tormil Teodor békebíró toppant be váratlanul még pedig másodmagával. Az egyetemről most kicseppent fiatal ember kísérte, akit vizsgálóbíróknak neveztek ki ide, az istenháta mögötti faluba.

Nádia melléje került. A páváskodó itju valósággal megrohanta az izléstelen bókjaival s becsületszavával erősítette, hogy Moszkva bálkirálynője lenne, ha a néje be nem zárja ide a falusi barmok közzé.

— Egyszer már jártam Moszkvában felelte hideg nyugalommal a leány — de nem éppen a bálozás vonzott oda.

A fiatal ember elképedt a gúnyos, metsző hangtól. Zavarodottan fordult a békebíróhoz:

— Mondja csak uram, kaphatnék a faluban kocsit? Krasnóba kell mennem vizsgálatra. Holnap azután meglátogatom önt.

— Nem hinném, hogy oly hamar végez.

— Holnapra készen leszek vele. A kapitányság

különben csak ma éjjel érkezik meg. Les braves paysant peuvent attendre — franciáiskodott nyeglén.

— Önnek hivatalos dolga van s hozzánk jött ebédre? — vágott közbe Nádia.

Koretzkyné szemrehányóan nézett Nádiára s hirtelen másra terelte a beszédet.

Valami parasztlázadás dolgában jártak.

— Különös, hogy milyen makacs emberek ezek a parasztok. Mennél több szabadságot kapnak jótévedőiktől, annál követelődözöbbek — panasolta a háziasszony.

— Képzeljék csak — fűzte tovább a beszédet a vizsgálóbíró, egy fiatal suhanc röpiratot terjeszt a nép között, amelynek foglalatja az, hogy egy Isten van, s a cár is csak ember, meg a nemesek is, meg a paraszt is. És mi történt a szegény ördöggel? A tulajdon testvérei, akiknek a sorsáú próbált javítani, feljelentették a rendőrségnél.

— Az apostolok sorsa! — nevetett a békebíró.

— A mi orosz parasztjaink — jegyezte meg Koretzkyné — mindig józan gondolkodású emberek voltak, soha sem futkostak elérhetetlen ábrándok után s mindig józanul kikerülték a veszedelmes örvényeket, melyekre az álpróféták csalogatták.

A társalgás hirtelen megszakaat

Boroffsky Sándor, az államügyész lépett be. Keményvonású, szuros szemű, a negyvenes évek felé hajló ember. Kerülte a tarsaságot, mert a vidéki félszűrségeket gúnyolta és megvetette. A falusi nőkre ellenállhatatlan varázsa van a titokzatosságnak s azért nem volt érdekesebb ember messze vidéken a szemükben, mint Boroffsky.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 5-én.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Tallian* Béla al-elnök elnökölt.

Dobócky Imre előadó betérjesztette a bosnyák vasutakról szóló jelentést.

Az indemnitást vita nélkül részben is elfogadták.

A horvát pénzügyi egyezménynél *Barta* Ödön végleges kiegyezést óhajtott. A horvát testvériséget nagyon drágálja. A javaslatot nem fogadja el.

Madarász József kijelenti, hogy annak idején ő is beleegyezett, hogy Horvát-Szlavonországot társországoknak nevezzék.

Szell Kálmán miniszterelnök szerint az államegységet nem bonthatja meg bármiféle elnevezése a horvát-szlav onországoznak. A kiegyezési tárgyalások eddig eredménytelenek voltak. Hiszi, hogy egy hosszabb időre szóló egyezmény mielőbb sikerülni fog.

Ezután a javaslatot elfogadták.

Holnap harmadszori szavazás lesz a javaslatra.

TÁVIRAT.

— **Képviselők afférje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata) *Szűllő* Géza képviselő provokáltatta dr. *Vásznai* Vilmost a képviselőházban tegnap tett csattanós riposztjáért. Az ügyet békésen fogják elintézni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi dec. hó 2-án s a köv. napokon elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben-hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal*.

- V. 1816. Mihály József s n. — Bálint János s t. Kis Riba József törvénytelenítése. — hh.
1955. Sándor Mari s t. — Samu György s t. végr. érvényt. — hh.
1980. Geszti Rezső — örgróf Pallavicini Ede. s n. uthasz. elt. — hh.

Előadó: *Tóthossy Béla*.

- V. 2232. Kis János s t. — Dózsa Sándorné s t. ing. tjog. — hh.
2265. Fischmann Manó — Oblath A. 663 frt. 60 kr. — rmv.
2642. Bencze Dániel — Bencze Julianna öröks. — hh.
2656. Özv. Polics Ádámné — Polics András öröks. — hh.

- III. 2889. Markó János — Weiler Vilmos s t. bizt. végr. — mv.
2893. Dr. Kemény Fülöp — Bergovecz Iván végr. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 2335. Stanits Ferenc — Vajda József ingók elkülönít. — hh.
2357. Özv. Tamás Jánosné — M. áll. vasutak 12.500 frt. — rmv.
2432. Ifj. Zsidó Mihály ing birt. és vagyon köz. mszúnt. — rmv.
2409. Grünbaum Rozália — Grünbaum Sámuel s t. végr. — mv.
2543. Gasparovics P. — Kann Ármán és fia s t. 807 frt 52 kr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 2624. Özv. Puskás Ferencné — ifj. Nagy Antal tart. — fo.
2644. Kerese Teréz — dr. Tarnai Károly válóper. — hh.
2649. Kerner János — Kleesz Mária válóper. — hh.
2692. Szondi József — Kis Karikás Róza válóper. — hh.

2693. Kovács János — Horváth Ilka válóper. — fo.
2694. Becze Mária — Kolozsvári József válóper. — hh.
2696. Rosenberg Mária — Fehérváti Sándor válóper. — hh.
2698. Hamvas József — Domonkos Katalin válóper. — hh.
2714. Banna Pál — Pauler Mária válóper. — hh.
2699. Pító András — Pító József s t. vagyon köz. mszúnt. — hh.
2721. Málinger Mihály — Lezsák Julianna házass. érvényének megtámad. — rend.
2732. Garassy Mária — Evetke Ferenc válóper. — hh.
2733. Hagyó József — Petó Sámuel ingók köz. mszúnt. — ms.

- III. 2729. Berta Sándor — Bellye közgazd. felzól. — felterj.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*.

- V. 2479. Özv. Farkas Jánosné — Balog Farkas s t. ing birt. — rmv.
2497. Kovács Erzse — Kis József öröks. — hh.
2544. Pósa Róza — Birói Péter s t. ing. birt. — hh.
2601. Dr. Gójkovics Sabbas — Kern Anna 440 k. 60 fillér. — hh.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 2817. Özv. Koblar Pálné — Koblar Mária s t. tjog. bek. — rmv.
2831. Dr. Narancsik Károly — Mihálovics Emilia zjog. előj. — rend.
2850. Horváth Kokán Ignácné — Nagy-Szebeni föld hit. intézet tlkv. kiigazit. — mv.
2852. Hertelendy Béla — ifj. Kelemen s t. tjog. bek. — hh.
2871. Gaishauer József — ifj. Gaishauer János végr. — hh.
2894. Bonyár József s n. — Tavali Sámuel s t. perfeljegyz. — mv.
2908. Weisz Henrik — Stipanovics András végr. — rend.
2917. Österreicher Bernát — Grósz Simon végr. — hh.

Előadó: *Zsahokrszky Ferenőz*.

- V. 2788. Kohn Lipót s n. — Révész Antal ing. teherm. — hh.
2793. Kun István s n. — Lenkovics Ferenc törl. — hh.
2900. Csáblai István s n. — Poppert Ábránámné ing teherm. — hh.
III. 2895. Fekete Julianna — Fekete Dániel végr. — hh.
2902. Zsírmon János s n. — Szieberth Nándor végr. — rend.
2904. Kir. kincstár — Bogay Miksa s t. végr. — rend.
2912. Angyó Béni önk. ár. — r. hh. rmv.
2913. Ügyvédi segélyalap — Szieberth Nándor végr. — rmv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 1397. Mihóci Iván s t. lopás. — főt. kit.
1424. Varga János s t. — lopás főt. kit.
1425. Miskovits János s t. lopás — főt. kit.
1464. Penzár József lopás — főt. kit.

Előadó: *Angyal Pál*.

- V. 1519. Törösi István hat. ell. erősz. — főt. kit.

Előadó: *Nábráczky Lajos*.

- V. 1487. Felsman József s t. lopás. — főt. kit.
1500. Pap György s t. emberölés. — >
1521. Bódis Pál suly. t. sért. — >

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 1460. Farkas József suly. t. sért. — főt. kit.
1462. Vida Sándor > > — főt. kit.
1481. Leszár Ferenc > > — főt. kit.
1491. Novák Ferenc s t. hat. ell. erősz. és suly. t. sért. — főt. kit.
1493. Szegedi János m. okir. ham. — főt. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi dec. hó 9. s a köv. napokra.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal*.

- III. 1762. Esztergom-szászvári kőszénbánya részvénytársaság — Vékény község birtokosai tlkvi ügy.
2138. Délmagyarországi kőszénbánya részvénytársaság — Bencze Ilona tlkvi ügy.
2772. Sámód községben elhalt Tavaly Sámuelné hagy.
2906. Hetey Sámuel — Berta Sándor végreh.

2907. Domasineczen elhalt Kucsics Franciska hagy.
2919. Szegzárdon elhalt Banga István hagy.
2931. Pécsen elhalt Kerner Károly hagy.
2949. Néhai Zichy Miklós hagy.

Előadó: *Tóthossy Béla*.

- V. 2299. Dr. Debreczeni József — dr. Frühwirth Jenő 4161 k. 34. fill.
2352. Sulczbach Herman — dr. Gál Jenő panasz.
2676. Ifj. Zakács Mihályné — özv. Csányi Jánosné özv. jog mszúnt.
2679. Czike Józsefné — Gyenes Imre 1537 kor. 50 fill.
2710. Gállits József s t. — Zadravecz Mihály s t. uthasz. mszúnt.
2730. Herman Józsefné — Krámer György 2400 k.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 2542. Engel József fia — Weigel Erneszt 1489 k. 18 f.
2567. Dr. Székely Antal — dr. Fischer Dávid megtámad.
2946. Kovács Erzsi — Tóth Dani 32 kor.
2955. Téry Emil — Krausz Henrik 226 k. 70 fill.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V. 2789. Fejes Julia — Léber István s t. birtok per.
2790. Kirschner Janka — Tenczer Dávid válóper.
2828. Kata Vince s t. — Kis Tóth Anna s t. vagyonköz. mszúnt.
2844. Nagy Vendel — Merkler Mária válóper.
2845. Gyenes Lajos — Birner Anna válóper.
2846. Burgár József — Zsobrák Lidi válóper.
2847. Kalupka Viktoria — Balog Ottó válóper.
2848. Langenbach János — Schmidt Mária válóper.
2937. Hofbauer Vilmos Károly — Kasperek Anna Jozefa válóper.
III. 2792. Kohn Gáspár — Horváth Juli s t. végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*.

- V. 2614. Bese András s n. — Fürst Győző végr. megszünt.
2615. Bese András s n. — Laczkovits Anna törl. nyil. kiál.
2691. Palotai István s t. — Palotai József s t. vagy. köz. mszúnt.
2700. Özv. Kovács Jánosné s t. — Tatár János s t. ing birt.
2708. Csuti János s t. — Csuti Mari s t. öröks.
2711. Baksa Róza — Szabó Péter ing. birt.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 2892. Dr. Cholnoky Sándor — Rottenbiller Katalin perfelj.
2915. Özv. Hirschmann Sándorné — Hirschmann Leó zjog. előj.
2916. Tkalcsecz István — Vogel Jánosné s t. tjog.
2934. Lengyel József és fia — Szablics Tamás végr.
2957. Frank Péter — M. államvasutak szolgálj. bek.
2971. Literáti Péterné s t. — Literáti Péter gond. alá hely.

Előadó: *Zsahokrszky Ferenc*.

- III. 2800. Pap Sándor — Vincze János s n. tlkv. ügy.
2918. Osztrák közp. földhiteibank — ifj. Ocskay Rudolf végr.
2948. Kir. kincstár — Vukovits Jakab s t. végr.
2970. Bezdáni köics. segélyző egyesület — Vincze János s n. végr.
2972. Greiner Sámuel — Kocsis József végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 1448. Harsányi István lopás.
1459. Tóth István s t. >
1488. Kehl János >

Előadó: *Angyal Pál*.

- V. 1447. Botek Mihály s t. erősz. nemi köz.
1536. Kis József >

Előadó: *Nábráczky Lajos*.

- V. 1387. Szakályi Mátyás s t. m. okir. hamisít.
1604. Klobucsár Antal s t. lopás s org.
1615. Ifj. Vig István suly. t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 1465. Sarbak Imre suly. t. sért.
1517. Epstein Adolf vétkes buk.
1538. Pandur István lopás.
1539. Cigler Ferenc s t. emberölés.
1546. Kovács József s t. suly. t. sért.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV **PLEININGER FERENC**

TAIZS JÓZSEF

előadó.

Hirdetések.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

A Széchenyi-tér közelében

k é t h á z

célszerű **lakásokkal** és **kerttel** egy a város közvetlen közelében fekvő

S Z Ó L Ó

kényelmes nyaralóval és több

h á z h e l y

előnyös föltételek mellett **eladó.**
Bővebbet a kiadóhivatalban.

995. eln. sz.

1901.

Pályázati hirdetmény.

A pécs városi köz kórháznál megüresedett 1 évi 1000 korona fizetéssel s 420 korona lakbérrel javadalmazott

irnokai állásra

pályázatot hirdetek.

A kik a betöltendő állást elnyerni óhajtják, pályázati kérvényeiket az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ának 2-ik bekezdésében előirt minősítésüket, életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat, erkölcsi magaviseletüket és egészségi állapotukat igazoló okmányokkal felszerelve, nálam legkésőbb **f. évi december hó 15-ig** nyujtsák be.

Pécs, 1901. évi november hó 27-én.

Majorossy Imre,
polgármester.

5012. szám.

1901. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pécsváradi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Sey Ernő végrehajthatónak Szabó Jánosné szül. Jéri Szabó Éva végrehajtást szenvedő elleni 100 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsváradi kir. járásbíró területén levő Várkony és Pécsvárad községek határában fekvő a várkonyi 78. sz. betétben A. I. 1-17. sorsz. a. felvett urbéri birtokból Szabó Jánosné szül. Jéri Szabó Éva 1/4 részbeni jutalékára 1347 kor.; a várkonyi 251. sz. betétben felvett a az 1881. 60. t.-cz. 156. § a alapján egészben elárverezendő és Szabó János, ugy Szabó Jánosné szül. Jéri Szabó Éva nevében álló A. I. 1-2. sorsz. a. felvett urbéri birtokra 58 kor.; a pécsváradi 842. sz. betétben felvett s ugyanazon törvényszakas alapján egészben elárverezendő s Szabó Jánosné szül. Szabó Éva, ugy Szabó János nevében álló A. I. 1-2. sorsz. a. felvett urbéri birtokra 192 kor. becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1902. évi január hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Várkony községben a bíró lakásán; a pécsváradi ingatlanok pedig ugyanazon d. u. 2 órakor a pécsváradi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 21 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy neki az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1901. évi október hó 17. napján a kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

Schill,
kir. járásbíró.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező-egylet XXXVII. évtársulatának törzsrészesvényeire a mai nappal kezdetüket vették s e célból az aláírási levek az intézet helyiségében a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) d. e. 9-12 óráig kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1902. évi 37. évtársulat, épp úgy, mint a korábbi harminczhat évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **1 korona betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatra 1902. évi január 2-án kezdődnek s a második hét végéig azaz: **1902. évi január hó 11-ig** teljesíthetők anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot az egyheti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészesvények a 6 évi ciklusra egyszerre is befizethetők** s ez esetben egy-egy törzsrészesvény után — a 6 évre megjáró 312 korona helyett **276 korona fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészesvény után **2 korona beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészesvények számára, az intézet rendes tagjai — részesvényesei lesznek s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta a nyereség, a jegyzett törzsrészesvények arányában teljes mértékben jut elosztásra.

A „Pécsi kölcsönös segélyező egylet“ tagjainak további rendelkezésig magán kötlevel váltó, kötvény, kézi és jelzalog folyószámla kölcsönöknél nemkülönböztetve a hatodik, vagyis utolsó évtársulat előlegkénti visszafizetésénél a rendes számlázási időig 6%-ot számít.

Továbbá tagjainak a kölcsöntőke és kamatok könnyebb visszafizetése céljából a hitelnyújtás újabb nemét honosítja meg, ugyanis jelzalog, értékpapír biztosíték vagy kötelezvényekre kezesség mellett részletenként 360 korona előleget nyújt, oly módon, hogy e tartozás hetenkinti 1 korona tőke törlesztés és 42 fillér kamat, vagyis hetenkinti 1 korona 42 fillérrel 6 év alatt visszafizettetik.

Elfogad rendes takarékbetéteket is (2 koronától bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között ha kisebb összegekről szólnak, kivánatra, **felmondás nélkül**, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivettelt **10% tőke kamatadót a betevő megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.**

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesíthető befizetések megkönnyítése költségmentesítése, valamint a részükre kiutaltvárcsárdó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező egyletnek **glórszámlája** van az **osztrák-magyar banknál** és **chek-számlája a m. kir. posta takarékpénztárnál,** mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemű üzleiközlésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is,** akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező-egylet 1901. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből.

KINDL JÓZSEF,
vezérigazgató.